



ZRCADLO

**Čtvrtletník Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením
Ostrava, příspěvkové organizace, ročník II., číslo 3, září 2009**

Všechny barvy duhy již potřetí!



Nezadržitelně se blíží datum 5. listopadu – den, kdy se uskuteční již třetí ročník koncertního projektu Všechny barvy duhy, podpořeného statutárním městem Ostrava. Podobně jako v předcházejících letech, i tentokrát se koncert uskuteční ve spolupráci s Lidovou konzervatoří a Múzickou školou se zaměřením na děti a mládež se zdravotním postižením v Ostravě – Mariánských Horách a s Národním divadlem moravskoslezským v Ostravě, které nám opět poskytlo prostory největší a nejkrásnější ostravské scény – Divadla Antonína Dvořáka. Stejně jako v předcházejících letech se koncert koná s finanční podporou statutárního města Ostrava a pod záštitou náměstka primátora Lubomíra Pospíšila.

Jaký je smysl této kulturní akce a proč ji vlastně pořádáme? Snažíme se vytvořit podmínky pro uměleckou seberealizaci lidí s postižením a podílet se tak na jejich duševním a smyslovém rozvoji, umožnit jim setkání s profesionály bez handicapu a zároveň ukázat zdravým lidem, že i lidé se zdravotním postižením jsou jim v umělecké tvorbě a prožívání zcela vyrovnaní. Již třetím rokem se tak každoročně s úspěchem snažíme přesvědčit širokou veřejnost o této jejich schopnosti a zároveň ujistit děti i dospělé s handicapem, že umělecky mají ve společnosti své rovnocenné a pevné místo.

Na druhé straně jsou koncerty Všechny barvy duhy pro naše klienty (a jak věříme, nejen pro ně) velikou motivací pro rozvíjení jejich různorodých talentů. Vždyť jak se ukazuje, je mezi námi mnoho nadaných

divadelníků, muzikantů, zpěváků a tanečníků, a to dokonce bez ohledu na tělesný handicap. A kdo by nechtěl předvést své umění na velkém jevišti, pod světly reflektorů a před stovkami diváků? Je to velká zkouška a zároveň obrovské povzbuzení.

Přípravy na letošní koncert Všechny barvy duhy III jsou již v plném proudu. A jak ukázala naše první společná zkouška, bude opět na co se těšit. Jako vždy milé a dojemné je vystoupení naší nejmenší drobotiny z Domova Beruška, kde pro svůj velký den „D“ pod vedením paní Zuzany Prokšové, Jiřiny Jurekové a Jany Petšové společně nacvičili kouzelnou „Mravenčí ukolébavku“. „Barvy duhy“ přivedly ke spolupráci dvě naše zařízení: Domov Barevný svět a Domov na Liščině, kde paní Libuše Gajdová a Lucie Králová s šesticí klientů, z nichž čtyři jsou upoutáni na invalidní vozík, připravily krásně barevně hudebně pohybové číslo „Pastelky“. Domov na Liščině pak ještě tradičně přichází se svými temperamentními a chytlavými „Rytmy“, tentokrát však v country stylu a navíc malou ukázkou svého „muzikohraní“. Příjemným překvapením je také tanečně-pohybové ztvárnění písničky Lucky

Vondráčkové „Láska umí víc“, jak ji připravil soubor Notička z Centra pracovní výchovy pod taktovkou čtveřice Andrey Štefánikové, Evy Palkové, Kateřiny Vašnovské a Lenky Foldynové. Nepochybně velkým překvapením letošního roku bude nastudování lidového tance „Bystrá voděnka“, které spolu s klienty Stacionáře Třebovice velmi pečlivě připravily a do nejmenších detailů „vyšperkovaly“ paní Marta Kiklošová, Iveta Herzogová, Dana Čihánková a Jitka Šefránková. A co by byly Všechny barvy duhy bez divadelní pohádky? Ani na tu se letos nezapomnělo. Divadelní soubor Čtyřlístku se vrátil k literární předloze Antoina de Saint - Exupéryho a v režii paní Aleny Pastrňákové připravuje scénickou koláž nazvanou „Světy Malých princů“.

Své obrysy již dostává také program spolupracující Múzické školy v Ostravě – Mariánských Horách, která chce i letos překvapit pěveckými a tanečními vystoupeními svých žáků.

Letos přijalo pozvání na Všechny barvy duhy III několik uměleckých osobností z Čech i ze zahraničí: zpěvačka Heidi Janků, světoznámý slovenský operní pěvec a zároveň současný šéf Státní opery v Košicích, tenorista Peter Dvorský a další člen početné pěvecké rodiny Dvorských: tenorista Jaroslav Dvorský - sólista Státní opery v Košicích, dále dnes už legendární (původně ostravský) písničkář Pavel Dobeš a jeho nerozlučný kolega Tomáš Kotrba a známý folklórní soubor z Kozlovic – Valašský vojvoda.

Nejen hosté z řad profesionálů, ale samozřejmě celková programová nabídka opět slibují silné umělecké zážitky, a tak už se můžeme jenom těšit, jak náš letošní koncert „Všechny barvy duhy“ dopadne. Věříme, že se bude líbit přinejmenším stejně, jako oba předcházející...



BOHDANA RYWIKOVÁ



Na snímcích: Na předcházející straně Irmička Škapíková jako „Motýlí víla“ ve Světech Malých princů, na snímku nahore zpěvačka Heidi Janků a dole „Bystrá voděnka“ v podání klientů Stacionáře Třebovice.

Události

Den otevřených dveří Čtyřlístku

V historii sociálních služeb České republiky se letos vůbec poprvé uskuteční ve dnech od 5. do 11. října „Týden sociálních služeb“. Jeho dějištěm budou různá místa Čech, Moravy a Slezska a během uvedeného týdne se také pro veřejnost otevře řada pracovišť sociálních služeb, které v naší republice poskytují celkem 2.268 organizací. Mezi největší patří ostravský Čtyřlístek – centrum pro osoby se zdravotním postižením, jež má na území města Ostravy šest různých zařízení, poskytujících sociální služby lidem ve věku od tří let až do staří. Domov Beruška v Zábřehu, Domov Barevný svět v

Muglinově, Domov na Liščině v Hrušově, Stacionář Třebovice v Třebovicích, Centrum pracovní výchovy ve Vítkovicích a Centrum pracovní činnosti v Kunčičkách - tato zařízení přivítají návštěvníky z řad ostravské veřejnosti ve středu 7. října v době od 9.00 do 15.00 hodin, kdy se uskuteční Den otevřených dveří pro všechny, kteří budou mít zájem nahlédnout do světa lidí se zdravotním postižením a seznámit se s podmínkami v jakých žijí, a s celkovou úrovní i rozsahem poskytovaných sociálních služeb v ostravském Čtyřlístku. Těšíme se na Vaši návštěvu!

Evropské dny handicapu v Ostravě již posedmnácté

Ve dnech od 5. do 11. října letošního roku se Ostrava stane dějištěm již XVII. ročníku Evropských dnů handicapu (dříve Česko-francouzských dnů). Letošní dny handicapu budou zaměřeny především na děti a dospělé s autismem a zčásti budou věnovány i podporovanému zaměstnávání. Oficiálně budou Evropské dny handicapu zahájeny v pondělí 5. října vernisáží výstavy Svět je plný barev, na níž budou vystaveny obrázky dětí s poruchami autistického spektra. Chybět přitom nebude ani Čtyřlístek: do této soutěže jsme zaslali dvanáct kreseb našich klientů z Domova Beruška. Nejlepší dětské práce budou vyhodnoceny právě na tomto slavnostním podvečeru.

Podle informací hlavního organizátora Evropských dnů handicapu, Asociace Trigon, bude se jejich odborná část týkat problematiky podpory vzdělávání dětí s poruchou autistického spektra. Na toto téma se zaměří odborná konference, která se uskuteční již v úterý 6. října ve Střední škole Zdeňka Matějčka v Ostravě-Porubě. Konkrétně se bude jednat o integraci školáků s poruchou autistického spektra v našem kraji s porovnáním možností ve Francii a v Itálii, ale také o možnostech čerpání finančních prostředků z evropských projektů na vytvoření podmínek těmto žákům v běžné škole. Praktické zkušenosti si mohou účastníci konference vyměnit o den později na stejnojmenném workshopu ve Speciálně-pedagogickém centru při ZŠ Kpt. Vajdy v Ostravě-Zábřehu.

Workshop o přípravě na budoucí povolání a o formách chráněných dílen nazvaný „Podívejte se, co umíme“ představí 7. října zaměstnavatele občanů se specifickými potřebami. Součástí letošních Evropských dnů handicapu je však i prodejní výstava výrobků lidí s handicapem v Domě kultury města Ostravy, která bude v úterý 6. října předcházet slavnostnímu večeru s vyhlášením ceny Křišťálový kamínek. Také zde má Čtyřlístek v letošním roce svá „želízka v ohni“. Do soutěže jsme zaslali čtyři námi nominované osobnosti: za dlouhodobou práci a mimořádné výsledky ve prospěch osob s handicapem je to náš dlouholetý spolupracovník a dobrovolník,

pan Václav Benedík, všeobecná sestra z Domova Barevný svět paní Jiřina Šimíková a pracovnice sociální péče Domova na Liščině, paní Amálie Mališová. Z řad klientů jsme za mimořádnou aktivitu nominovali slečnu Patricii Balážovou. Každá z těchto osobností si cenu Křišťálový kamínek určitě zaslouží.



Ale tímto slavnostním večerem letošní Evropské dny handicapu rozhodně nekončí. Ve středu 7. října se uskuteční v ZŠ Kpt. Vajdy v Ostravě – Zábřehu mezinárodní soutěž nazvaná „Co víš o Evropské unii?“, a kromě již zmiňovaných akcí to bude také třídenní prožitkový pobyt pro děti se specifickými problémy z České republiky a Itálie v hotelu Zubříč v Rajnochovicích konaný pod příznačným názvem „Život je hra“.

Letošní Evropské dny handicapu nepochybně nabízejí mnoho zajímavého, škoda jen, že tentokrát zůstává naše organizace jakoby „stranou zájmu“ jejich organizátorů...

(rw)

Na snímcích na předcházející straně:

Dvě z našich nominovaných osobností na cenu Křišťálový kámen: dlouholetý dobrovolník a trenér našich sportovců ve stolním tenisu, pan Václav Benedík a naše „Babetka“ – Patricie Balážová.

JEDEME DO VÍDNĚ!

Často si říkáme o našich blízkých sousedech na jih od českých hranic, co jsou vlastně zač? Vždyť ani společnou řeč nemáme. Domluvíme se? Máme něco společného? Na tyto otázky je zcela jednoduchá odpověď: Máme přece kus společné historie! Ještě naši dědové sem brávali své ženy na nedělní výlety, na kávu a na zákusek. Podívat se po obchodech a památkách, které jejich předkové pomáhali stavět. Mnozí tam zapustili kořeny. A právě tady, řeč je přece o Vídni, se dokonce narodila i naše slavná spisovatelka Božena Němcová...



Ano, Vídeň – to je Rakousko! A zkuste vyslovit slovo V Í D E Ň. Slyšíte melodii toho slova? Ano, tady žili a komponovali hudební velikáni – Wolfgang Amadeus Mozart, Ludwig van Beethoven nebo Johann Straus, jenž svými kouzelnými valčíky zpříjemňoval promenády v okolí řeky Dunaje. Vídeňáci většinou nespěchají, a tak se místo plné pohody obráží i v jejich přívětivé náladě.

A ještě je zde Schönbrunn - letní sídlo panovníků, Hofburg - komplex císařských paláců a parků, vídeňská Opera, Dóm svatého Štěpána s věží z glazovaných tašek. Příjemně lze odpočívat ve vyhlášených vídeňských kavárnách, a nebo spojit několik příjemných zážitků v jeden a dopřát si šálek kávy po prohlídce sbírek nádherného Kunsthistorického muzea a nebo protilehlého Muzea přírodních věd,

skrývajících četné poklady. Jeden jeho trakt je vyhrazený a zaplněn prehistorickými zvířaty. Ta nás zajímají nejvíc. Vždyť je stále překresluje z knih Zdeňka Buriana. A bombónek na závěr? Třeba návštěva zábavního parku v Prátru s obřím ruským kolem, z něhož je nádherná vyhlídka na celou Vídeň i její okolí, kterou si přece nikdo nemůže nechat ujít!

To vše a ještě mnohem víc nám Vídeň nabízí. Proto se právě sem chystáme jet na celodenní výlet už brzy – v polovině října. Už se na něj těšíme. Naše zahraniční cesta za poznáním se nám začíná otevírat...



KARLA LAPIŠOVÁ
Domov na Liščině

XIV. SPOTKANIE RODZIN V POGÓRZE

Každoročně patří „Setkání rodin“ u našich polských přátel v partnerské organizaci Powiatowy Dom Pomocy Społecznej v Pogórze k vrcholným událostem roku, neboť právě v tento den se do Pogórze sjíždějí rodiče zdejších klientek ze všech končin Polska.

Rozlehlý zahradní areál domova tvoří přirozené prostředí pro vzájemná setkání rodičů s jejich dcerami, ale i dalších příbuzných a známých klientek, jež se na tento svátek připravují celý rok. Všechny dveře domova jsou dokořán otevřeny návštěvám, v rehabilitační budově lze obdivovat prodejní výstavky s krásnými a nápaditými výtvarnými i rukodělnými pracemi a nechybí ani bohatá tombola pro všechny. To vše je provoněno nejrůznějšími dobrotami, nabízenými v celém areálu domova pro všechny příchozí, neboť jaké by to bylo v Polsku setkání bez bohatého pohoštění!

Letos čekalo na všechny hosty další velké překvapení v podobě rozsáhlé rekonstrukce původní

zámecké budovy, která až do loňského roku sloužila jako jedna z ubytovacích částí pro klientky domova. Protože však podobně jako u nás i v Polsku je trendem (v duchu standardů kvality Evropské unie) zvyšovat komfort klientů a více zohledňovat jejich soukromí, také v Pogórze se pozvolna snižuje ubytovací kapacita. Některé z klientek navíc rády využily možnost přestěhovat se do jiných částí Polska, aby měly blíže ke svým rodinám a příbuzným. Zámeček se tak po citlivé rekonstrukci, respektující tuto historickou památku, postupně přeměňuje v krásné administrativní a společenské centrum pro klientky a zaměstnance domova v Pogórze.

Avšak „zlatým hřebem“ Setkání rodin v Pogórze byl samozřejmě kulturní program pod širým nebem, jehož pravidelnými zahraničními hosty jsou klienti naší organizace. Letos přivezl Čtyřlístek z Ostravy do Polska společné vystoupení klientů Domova Barevný svět a Domova na Liščině, nazvané „Pastelky“ – pohybové vyjádření pocitů při vytváření barevných obrázků. Byla to vlastně neoficiální premiéra této hudebně pohybové kreace, která bude součástí letošního koncertu Všechny barvy duhy III. Naše představa světa plného barev, radosti a štěstí doprovázená hudbou, vyvolala zasloužené ovace publika, jež opravdu rozežrálo atmosféru zprvu deštivého a na léto možná až příliš chladného dne...



Text a foto: BOHDANA RYWIKOVÁ



Hodina slávy Ilonky Homolové

Mezinárodní filmový festival TERRAPIN 2009

Ve středu 9. září byl v areálu domova Náš svět v Przně – Frýdlantu nad Ostravicí, oficiálně zahájen první ročník mezinárodní soutěžní přehlídky filmů, věnovaných lidem s postižením, nazvané TERRAPIN 2009. Náš Čtyřlístek měl to štěstí, že byl svědkem této významné události: do filmové projekce nového festivalu byl zařazen animovaný film Ilonky Homolové „Les“, který se zrodil před dvěma lety a jehož autorka (a spolurežisérka) za něj obdržela několik ocenění: 2. místo na mezinárodním festivalu dětské a studentské filmové tvorby Ostravský koníček 2007 a v témže roce také Cenu hejtmana Moravskoslezského kraje.

Bylo hezké, že organizátoři festivalu pozvali na jeho zahájení nejen ředitele organizace, pana PhDr. Svatopluka Aniola, ale také autorku nesoutěžního snímku „Les“, Ilonku Homolovou, kterou na festival doprovázela paní Eva Gaálová, pod jejímž vedením Ilonka pracuje v ergonomické rehabilitace Čtyřlístku. Měli jsme také možnost srovnávat „Les“ s tím, co festival nabízel. Jeho devizou je především to, že na jednotlivých filmech



se autorsky a filmařsky přímo podílejí lidé se zdravotním postižením. Filmový obraz vnímáme jejich očima, můžeme sdílet jejich pocity a prožitky při zachycování nejrůznějších událostí každodenního života. Nejen pro Ilonku Homolovou, jež se s publikem podělila o své pocity při tvorbě filmu Les, byly promítané filmy velkou inspirací do budoucnosti.

„Proč se vlastně festival jmenuje Terrapin?“, zeptali jsme se pana Dalimila Koutka, zkušeného filmaře – animátora, který stál u zrodu tohoto festivalu a jenž také před časem inicioval a vedl mezinárodní festival dětské a studentské filmové tvorby Ostravský koníček.

„Protože jsem pevně přesvědčen, že filmová tvorba je také svým

způsobem terapií, hledal jsem název, který by tuto myšlenku vystihoval. Přišel jsem tak na slovo 'terrapin', které zároveň znamená slovo 'želva', což je sice pomalý, ale velmi vytrvalý a houževnatý tvor. A tak se zrodil název festivalu, májícího své logo a zároveň maskota v podobě želvičky...“, svěřil se nám pan Dalimil Koutek a prozradil, že Terrapin v budoucnosti nahradí nedávno zaniklý festival Ostravský koníček, jenž zhynul na finanční „úbytě“. Nyní působí pan Koutek v roli odborného poradce festivalu, v jehož čele stojí dvě dámy z domova Náš Svět: paní Lenka Klepáčová a Marcela Mamulová. Ony nyní drží v rukou otěže organizace festivalu, nabízejícího lidem se zdravotním postižením jednu z dalších možností, jak uplatnit své tvůrčí zájmy.

Je to samozřejmě i výzva pro nás, zda bychom i my dokázali něco sdělit okolnímu světu, tentokrát prostřednictvím „filmové řeči“....

(rw)

Na snímku nahoře: Ilonka Homolová (zleva) jako host festivalu TERRAPIN 2009.

Sláva létu, vítejte podzim ...

„Tak nám končí léto“, konstatovaly jsme s Renátou Slezákovou z Domova Barevný svět a přemýšlely, jak bychom se s ním rozloučily. Jedním z našich nápadů bylo uspořádat krátké hudební vystoupení na terase 3. patra pro právě tam bydlící kamarády.

Hned ve čtvrtek 3. září dopoledne jsme se společně sešli v krásném květinovém prostředí terasy Domova Barevný svět při hudební

chvilce s klavírkem, zvonkohrou a rytmickými nástroji. Se zpěvem i rytmizací nám pomohla Karin Nagyová a všechny tety. Bylo skvělé pozorovat zapojení kamarádů do hry na Orffovy nástroje, které mnozí z nich mají „osahané“ z individuálních činností.

„Děkujeme za milé přijetí. Bylo nám mezi vámi moc dobře a rády zase někdy přijdeme“, říká **Renátka, Karin i Dáša Drobíková.**



Prázdniny ve Čtyřlístku

FOLKLOR BEZ HRANIC

Rok uběhl jako voda, přišly opět prázdniny a s nimi jeden z nejkrásnějších letních zážitků, jež za námi pravidelně přicházejí prostřednictvím mezinárodního festivalu městských folklorních souborů **FOLKLOR BEZ HRANIC**, pořádaného Společností pro kulturu a umění v Ostravě a folklorním souborem Hlubina.

Dva soubory, které se zúčastnily jeho letošního dvanáctého ročníku, se 18. srpna představily také našim klientům v zaplněné tělocvičně Domova Barevný svět. Až z městečka Cancellara v jihovýchodní Itálii k nám zavítal folklorní soubor La Rondinella (Vlaštovička), který šíří po světě folklorní tradice města Cancellara a italské oblasti Basilicata. Pro nás tak trošku exotické kroje, písně i tance se všem moc líbily a zaslouženě sklídily bouřlivý potlesk už proto, jak se jeho tanečníci snažili zapojit i nás do tanečního reje.

Stejně velkou radost nám ale udělalo i vystoupení členů Slováckého krúžku z Brna, jež tvoří především studenti a mladí nadšenci moravského folkloru, snažící se podobně jako jejich italská partneri udržovat a šířit krásné slovácké lidové umění v písních a tancích. Všechny potěšila nejen veselá slovácká hudba a živá taneční vystoupení, ale hlavně písničky, z nichž mnohé byly našim uším důvěrně známé. Někteří si je dokonce zanotovali sólově spolu s muzikanty! Loučili jsme se jen neradi. Naštěstí se máme na co těšit zase napřesrok!

(rw)



Z vystoupení Slováckého krúžku ve Čtyřlístku.

Jeden den s Policií České republiky

Velké překvapení v podobě policejní dopravní techniky nám připravili pracovníci Krajského ředitelství Policie České republiky. Až do zahrady Domova Barevný svět přivezli nádherný černý Volkswagen Passat R36, motocykl Honda 1200 a speciální vůz dopravní policie vybavený špičkovou technikou a pomůckami pro kontrolu neukázněných řidičů jak osobních aut, tak kamionů.

To vše se podařilo díky paní Janě Kubošové z Krajského ředitelství Policie ČR, která před časem uspořádala mezi svými kolegy sbírku ve prospěch klientů naší organizace a za získané finanční prostředky nakoupila polohovací hady pro klienty 3. patra Domova Barevný svět. Při té příležitosti se svými kolegy navštívila naše zařízení a tak vznikl nápad, že by našim klientům mohli připravit jedno letní setkání s dopravní policií a její technikou. Stalo se tak 27. července, bylo krásné letní počasí a na zahradě Domova Barevný svět se sešli „malí i velcí“ z nejrůznějších zařízení Čtyřlístku.

Báječné bylo to, že jsme si mohli všechno vyzkoušet: jak se sedí v „rychlém“ Passatu, jak se

spouštějí výstražná světla i sirény, jak se měří rychlost, a Jirka Válek dokonce zapomněl na své hodinky, když se mohl projet autem po zahradě... Mnoho obdivovatelů sklízela i policejní Honda: kluci a děvčata si vyzkoušeli pocity řidiče rychlého stroje a otázky nebraly konce. Líbily se také neprůstřelné a ochranné policejní vesty, policejní dalekohled, váha pro kontrolu nákladu kamionů, zkrátka všechno to, o čem mnozí ani netušili, že policisté potřebují ke své každodenní tvrdé práci v džungli silniční dopravy. Naši hosté tak vřelě přijetí a zájem snad ani nečekali, a proto nám rádi slíbili, že brzy přijdou znovu a seznámí nás s dalšími zajímavostmi ze světa policejní práce.

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

27. 7. 09.

Ukázka policejních vozů a technik

Dnes 27. 7. 09. jsme se byli podívat na Muglinově městskou hromadnou dopravou na ukázkou policejních vozů a technik. Co se nám líbilo nejvíce na ukázce vozů a technik tak byl nejrychlejší vůz PASSAT černý. Byli jsme moc rádi, že na co jsme se ptali, informovali, tak nám policisté a policistky vysvětlili, popovídali, ale hlavně ukázali. Nejvíce nás zajímalo vybavení vozu PASSAT a různé věci. Také nás překvapilo, že nás nechali sednout na počítačnou masinu a udělat si fotky, a také, že nám všechno na masině ukázali a předvedli a řekli i pár informací k policejní motorce. Také jsme byli moc rádi, že jsme si mohli sednout dovnitř do černého PASSATU nejrychlejšího a všechno si vyzkoušet a osahat. Také jsme byli rádi že jsme si mohli sednout dovnitř policejního vozu ANTONIČEK a udělat si fotky. Také jsme si vyzkoušeli policejní oblečení. Také nám policisté a policistky v PASSATU a ANTONIČKU zapli majáky a sirény a houkačky i vyzílačky. Udělali jsme si fotky před policejními vozy a motorkou a těsně před odchodem jsme byli svezeni v černém PASSATU v nejrychlejší voze policie ČR. Cesta zpět zase do Třebovic byla městskou hromadnou dopravou. Pořád s přednáškou a ukázkou byl svezlý super a strašně moc děkujeme za velkou ochotu a měřky policii ČR.

David Ponca
Třebovice.

O svůj bezprostřední prožitek se s námi podělil i David Ponca, klient Stacionáře Třebovice.

Naše fotoreportáž ze dne s dopravní policií



Den se spoustou nových zážitků nám připravili příslušníci Dopravní policie ČR Moravskoslezského kraje, kteří nám nejen předvedli svoji techniku, ale dokonce nám umožnili, abychom si všechno náležitě „osahali“ a vyzkoušeli...

Foto: rw



NOC SNŮ...

O tom, že by ve Čtyřlístku vládla nějaká letní ospalá nuda, nemůže být ani řeči. Jedním z důkazů je naše účast na letošní Noci snů v ostravské zoologické zahradě, která se uskutečnila ve středu 22. července a zúčastnilo se jí více než čtyřicet klientů z našich domovů.

Do ZOO jsme přijeli před desátou hodinou večer a hned po příchodu jsme si mohli podle své fantazie pomalovat obličej tak, abychom byli maskováni stejně jako zvířátka v přírodě. Pod vedením zaměstnanců zoologické zahrady jsme pak vyrazili na cestu. Viděli jsme mnoho nejrůznějších zvířat, dokonce jsme se odvážili vstoupit i do přístupného výběhu koz. Mohli jsme si pohladit srst tygra, vycpanou opičku nebo ježka a zkusit, kolik váží sloní kel. Viděli jsme, jak se krmí sloni nebo hroši a téměř na samém konci naší cesty po ostravské ZOO jsme byli odměněni možností nakrmit nádherné, dlouhokrké žirafy.

I když se nás trochu bály, občas se nechaly i pohladit. Vrcholem nočního dobrodružství byla možnost vyfotografovat se s hrozivě vyhlížejícím hadem, pohladit živého králíka nebo želvu. Dověděli jsme se spoustu zajímavostí o živé přírodě a pracovníci ZOO trpělivě odpovídali na všechny naše zvědavé otázky. Domů jsme se vrátili unavení, ale šťastní, naplněni spoustou neuvěřitelných zážitků.

Podle vyprávění **paní Lucie Králové** zaznamenala: rw



Noc snů v ostravské zoo zachytily na svých snímcích paní Lucie Králová a slečna Marie Horváthová...



Obrazy i rukodělné práce Čtyřlístku v Praze

Až do 27. října letošního roku je od začátku srpna ve vstupní hale Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Praze otevřena výstava výtvarných a rukodělných prací našich klientů, na níž se podíleli klienti několika zařízení ostravského Čtyřlístku.

Přestože rozsahem nevelká, obsahově bohatá výstava představuje pestrou škálu aktivit našich klientů z Centra pracovní činnosti, v jejichž ruce a nebo s jejich pomocí vznikly jak hezké textilní a košíkářské výrobky, tak dřevěné hračky a řada dalších rukodělných, jež budily zaslouženou pozornost prvních návštěvníků výstavy v budově MPSV. Patricie Balážová, Dagmar Ďurišová, Petra Hamroziová, Ilona Homolová, Radka Klimková,

Karin Nagyová, Iva Rašková, Renáta Slezáková a Jiří Válek jsou autory doplňující kolekce krásných kreseb, keramických obrázků a trojrozměrných objektů, jež vznikly při ergoterapiích v Rehabilitačním oddělení, v Centru pracovní výchovy nebo v rámci volné výtvarné tvorby klientů Domova Barevný svět a kreativního ateliéru Domova na Liščině.

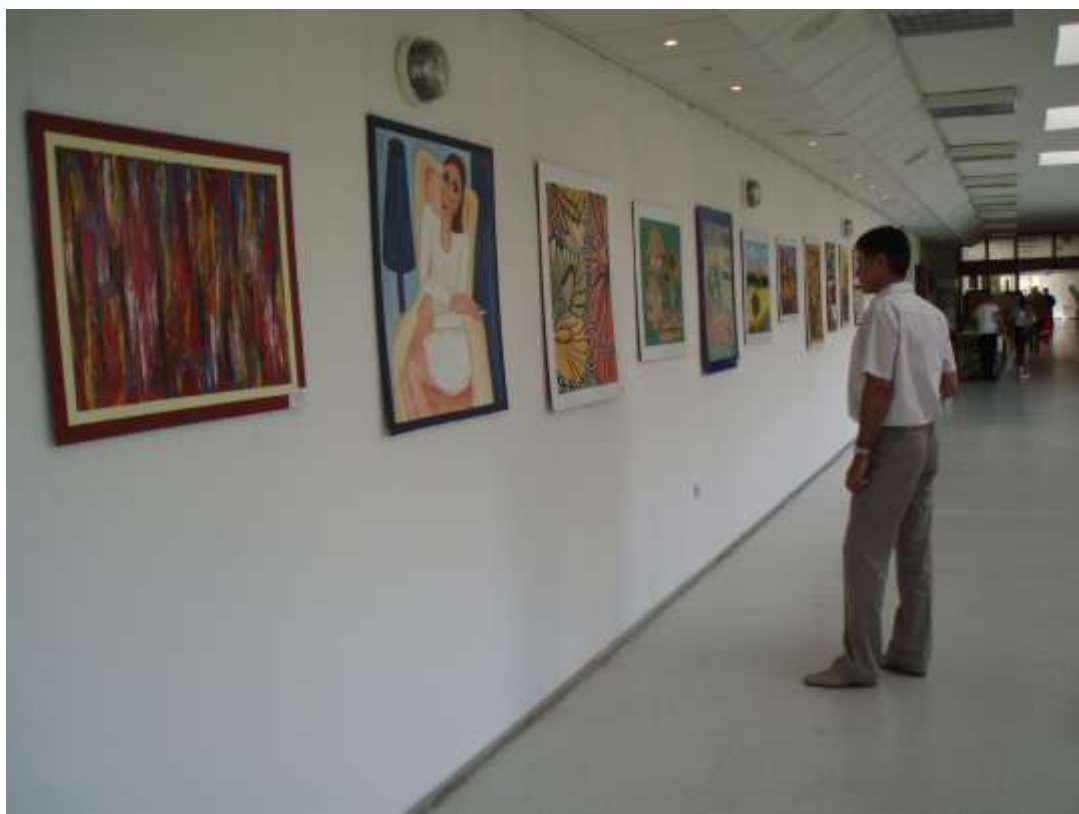
(rw)

Galerie Ametyst představila naše „barvy a tvary“

V pondělí 20. července byla v Galerii Ametyst Fakultní nemocnice v Ostravě-Porubě otevřena výstava Barva a tvar sestavená z výtvarných prací klientů Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením Ostrava. Výstavu tvořilo téměř třicet obrazů: maleb v technikách akrylu, tempery i kombinované techniky, k vidění zde byly také pastely a koláže inspirované přírodou a krajinou, životem ve městě, ale také vlastními sny a představami. Jejich autory byli naši klienti, kteří pravidelně navštěvují výtvarné dílny kreativního ateliéru Domova na Liščině, kde jim práce s barvou a jinými výtvarnými materiály napomáhá k relaxaci a duševní pohodě.

Klienti Čtyřlístku se v Galerii Ametyst v Ostravě-Porubě představují svými výtvarnými díly v letních měsících pravidelně již několik let. Lze věřit, že jejich obrazy, zachycující svět plný barev, jasu a pohody, mohou přinášet více naděje a radosti také do srdcí lidí, kteří se s nimi v této nevšední výstavní síni ostravské Fakultní nemocnice mohou každoročně setkávat.

(rw)



Na výstavu výtvarných prací našich klientů v Galerii Ametyst zavítal i náš pan ředitel, PhDr. Svatopluk Aniol.

Z vernisáže výstavy „Svět pod šapitó“

Stalo se již hezkou tradicí, že každoročně během prázdnin představují své výtvarné práce klienti Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením Ostrava návštěvníkům Knihovny města Ostravy v krásných výstavních prostorách její pobočky v ulici Jiřího Trnky 10 na Fifejdách. Letošní výstava, nazvaná „Svět pod šapitó“, která zde byla otevřena od 2. července do 28. srpna letošního roku, námětově čerpala z cirkusového prostředí.

Všechny barvami hýřící veselé obrázky vytvořili naši klienti v kreativním ateliéru Domova na Liščině. Výstavu jsme zahájili slavnostní vernisáží, k jejímuž slavnostnímu rázu přispěli svým zbrusu novým programem členové hudebního seskupení RYTMY z Domova na Liščině ve spolupráci s muzikoterapeuty – manželi Danielem a Michaelou Plecháčkovými, ale také věrně spolupracující Pekaři a spol. z Ostravy-Poruby, kteří nám pro tuto příležitost přispěli vynikajícími koláčky ze své pekárny. (rw)



Veni, vidi...

Po stopách Jana Ámose Komenského

Ve středu 26. srpna 2009 se klienti Domova Na Liščině vydali vlakem na turisticko-poznávací výlet do Fulneku, kde dle dochovaných pramenů pobýval po nějaký čas Jan Ámos Komenský - učitel národa.

Společně jsme si prohlédli náměstí s překrásnou radnicí a strávili příjemné chvíle v místním bistru u kávy a zákusku. Takto posílněni jsme se vydali na pěší túru k fulneckému zámku, který by měl v blízké budoucnosti sloužit jako penzion pro seniory. V současné době už se připravuje jeho generální oprava.

Po vyznačených turistických stezkách jsme došli až k pomníku Jana Ámose Komenského, kde se klienti dozvěděli zajímavosti z jeho života a o jeho působení na severu Moravy. Průvodci nám také vysvětlili, v čem spočíval zásadní význam Komenského pro českou, ale i světovou pedagogiku. Pak už na nás čekal oběd a návštěva fulneckého kostela sv. Josefa, kde právě byla otevřena výstava obrazů bratrů Součkových z Prahy a šperků výtvarnice, fulnecké rodačky Radky Kovačkové.

Byl to opravdu příjemně prožitý den, plný bohatých dojmů. Když jsme se vrátili zpět do Domova na Liščině, hned jsme se o své zážitky podělili s ostatními kamarády.



Klienti Domova Na Liščině



Hasiči včera, dnes a zítra

První středu v měsíci se vždy v pravé poledne ozývá táhlý tón ze všech tlampačů a ohlašovačů na celém území České republiky. Někdy při něm až zamrazí, protože každý ví, že zvuk sirény bývá většinou spojen s neštěstím, při němž je nutný (nejen) zásah hasičů.



Letos v červenci jsme se chtěli (kluci z rodinek 2.A a 2.B) dovědět o hasičích trochu víc, a proto jsme s klienty zamířili do Ostravy – Poruby, kde se konal doprovodný program XVII. MEZINÁRODNÍ SOUTĚŽE HASIČSKÉ MLÁDEŽE a XIV. MEZINÁRODNÍ HASIČSKÁ SOUTĚŽ - CTIF 2009.

Při příchodu na Porubské náměstí jsme jako první shlédli taneční vystoupení malých požárníků z Mateřské školy z Frýdku-Místku, kteří při tanci používali hasičské náčiní – hadice a helmy, ale i hasičské obleky. To bylo velice působivé a hezké, k tanci jsme se také mírně připojili. Pak jsme se šli podívat nejen na historické vozy hasičů, ale také na vozy současné, moderně a technicky výborně vybavené. U nich jsme trávili nejvíce času, protože se našim klukům moc líbily. Ale ani nám, ženám, není toto téma vzdálené, neboť například teta Zdenička je stálou členkou Sboru dobrovolných hasičů a také mně se silně vozy moc líbí. Mohli jsme si dokonce na ta velká auta vylézt a podívat se do jejich vnitřních prostor. Po prohlídce jsme se připojili k posluchačům

bubenické skupiny, která nám rozproudila krev v těle i náladu až k tanci.

Ale všechno jednou končí. Náš čas byl omezený, a tak jsme museli hudební vystoupení po chvíli opustit. Přesto jsme nebyli zklamaní a výborně jsme se pobavili. Potěšilo nás, že zase víme něco víc o hasičích, kteří byli potřební včera, jsou potřební i dnes a jejich práce bude pro nás všechny vždy důležitá...

Gabriela Rokytová
Domov Barevný svět

Chlupatí kamarádi

Na sklonku června se nám přišli představit dva chlupatí kamarádi: němečtí ovčáci naší oblíbené paní vychovatelky Marie Pešlové. Starší pes, Rex, byl sedmiletý černohnědý fešák a mladší rošťanda byla teprve desetiměsíční fenka Lara. Po radostném pozdravení, vyjádřeném štěkáním na povel, nám oba pejsci předvedli své umění. Nejprve základní poslušnost s povely – Sedni!, Lehni!, Vstaň!, K noze!, Ke mně! a Dej pac!, následovaly další disciplíny: překážky, tzv. agility. Postavili jsme je z laviček, přes které psi přeskakovali. Potom nám také předvedli přímé vyhledávání ztracené osoby, na něž jsou rovněž cvičeni a aportování oblíbené hračky. Věřte, nebo ne, viděli jsme i potápění ve vaničce a výlov hračky!

Pak už byli pejsci jenom naši. Mohli jsme jim podávat z ruky frolíky (psí dobroty), házet aporty a hladit si je. Pejsci nás za drbání odměnili přátelským



olíznutím. Jenom neradi jsme se s těmito čtyřnohými kamarády loučili. Škoda, ale už se moc se těšíme na příští setkání.

Klienti Domova Na Liščině



ZA ŽIRAFAMI DO ZOO...



Už delší dobu jsme chtěli něco společného podniknout a koncem června se nám konečně podařilo domluvit se na návštěvě Zoologické zahrady v Ostravě. Není přece nic lepšího, než si něco naplánovat a tento plán úspěšně realizovat! V Centru pracovní činnosti byl zmiňovaný záměr návštěvy Zoologické zahrady Ostrava už nějakou dobu.

Když konečně nastal kýžený den, počasí si dělalo, co chtělo. Znáte to: prší, ale všichni se těší, až vyrazí a doufají, že déšť ustane. Ale vypadalo to tak, že se budeme muset vrátit a z výletu nebude nic. V naději, že možná přece jen přestane pršet, jsme prošli branou Zoologické zahrady a naše první kroky vedly k místnímu bufetu, kde jsme se schovali před neustávajícím deštěm a přemýšleli, jak to všechno dopadne. A najednou se mezi mraky vyklubalo sluníčko! V tom okamžiku jako by do nás vstoupila radost a úleva zároveň: konečně jsme mohli začít prohlídkou ZOO, na kterou jsme se tolik těšili.

Na co však z naší letní návštěvy v ZOO určitě nikdo nezapomene, bylo krmení žiraf. Stali jsme se svědky této součásti každodenního života ostravské ZOO a mnoho dalších návštěvníků nám ho závidělo. Za tento zážitek můžeme poděkovat našemu zaměstnanci z kovodílny, panu Miroslavu

Dvořákovi, který nám jej zprostředkoval.

Ale jak už to v životě chodí, všechno pěkné jednou končí, a proto i my jsme se museli vydat zpět na cestu domů, když zase k naší velké nelibosti začaly padat kapky deště. I přes rozmary počasí však můžeme říci, že se nám výlet podařil a každý z nás si z něj odnesl spoustu krásných zážitků. Během pobytu v ZOO se naši klienti nejen zdokonalovali v poznávání jednotlivých druhů zvířat, ale snažili se také dobře hospodařit se svým kapesným, prožili příjemný čas v kolektivu kamarádů, s nimiž si pak mohli vyměňovat zážitky a pocity, třeba i z krmení zvířat. Jak klientům, tak samotným zaměstnancům se výlet i přes rozmary počasí moc líbil.

Klienti a zaměstnanci

Centra pracovní činnosti

Dinosauři velcí, ale roztomilí...

V ranních hodinách se kluci z druhého patra a děvčata z přízemí vydali, sice za deštivého počasí, směrem k hlavnímu nádraží, z něhož nám odjížděl vlak, rychlík směr Vyškov na Moravě. Po dvou hodinách jsme stanuli na Vyškovském nádraží a vydali se směrem k ZOO Vyškov. Jakmile jsme do místní zoologické zahrady dorazili, zaplatili vstupné a podívali se na místní obchůdek se suvenýry, přijel „DINOexpres“, který nás dovezl přes Vyškov k Dinoparku. Tady jsme vystoupili a vydali se cestou, jež nám přinesla spoustu překvapení.

Nejdřív jsme navštívili kino s 3. D, kde nás seznámili se životem dinosaurů. Nato jsme se vydali trasou plnou těchto pravěkých zvířat. Některá z nich byla i pohyblivá a vydávala zvuky. S každým z nich jsme se vyfotili a přečetli si něco málo o jeho minulosti. Dinosauři byli velcí, někteří vypadali nebezpečně, ale někteří i roztomile. Klientům se velmi zalíbil koutek s rozbitými vajíčky, do nichž si dokonce mohli i lehnout. Líbila se jim také různost ve velikosti dinosaurů. Po procházce Dinoparkem jsme se Dinoexpresem opět svezli do ZOO a prošli si zde zbývající expozici domácích zvířat.

Celý den jsme prožili s nádechem historie a v radosti. Nakonec nám vysvitlo i sluníčko a v jeho hřejivých paprscích jsme si užívali krásných chvil na jihu Moravy...



Gabriela Rokytová
Domov Barevný svět



Fajn odpoledne

Byla čtvrtá červencová sobota, venku pršelo, ale nálada byla výborná. S dětmi jsme se totiž domluvili, že si po svačině uděláme fajn odpoledne plné her a soutěží. Dětem se nápad líbil, a tak jsme zapojili fantazii a vymýšleli program. Nafoukli jsme si skákací hrad, soutěžili ve skákání v pytlich, co nejrychleji stavěli komín z kostek. To bylo smíchu a fandění! Některé z dětí jen tak „hopsaly“ na gymnastických míčích nebo si vyzkoušely hod míči různých velikostí na cíl. Vyřadily se naprosto všechny!

Po malém občerstvení a odpočinku jsme se vrhli na „hru se zavazanýma očima“. Nejdříve měly děti jen podle hmatu rozpoznat kamaráda, který seděl naproti. U této hry se hodně nasmály a moc se jim to líbilo. Pak

jsem hru trochu změnil a děti dostaly za úkol poznávat předložené předměty, samozřejmě opět se zavazanýma očima. Věci to byly rozličné, převážně však hračky či předměty, které se denně používají. Chlapci i děvčata mile překvapili – uhodli naprosto všechno!

Co dodat? Stálo nás to sice trochu námahy a přemýšlení, odměnou však bylo, že se dětem zábavné odpoledne líbilo. Za skvělé výsledky ve sportovních disciplínách dostaly sladké odměny, na kterých si hned s velkým potěšením pochutnaly.

Michaela Procházková
Domov Beruška

Popletené pohádky

Dnes vám přinášíme další část veselého pohádkového vyprávění, které pro naše čtenáře připravují klientky Domova Barevný svět:

Popletená pohádka o Šípkové Růžence

„Žába leze do bezu, já tam za ní polezu...“, řekla si královna a dodala: „Řekni, žabičko kouzelná, kdy narodí se princezna?“

„Kváky, kváky, už zakrátko narodí se ti děťátko.“

Žabí proroctví se vyplnilo: Růženka se narodila! Na zámku je velká sláva, král sudičky přivolává. Sudičky krásu, lásku věští, jedna však smůlu a neštěstí: „Čeká tě temný, dlouhý spánek, až poraníš se o verpánek!“ ... Necháme však chvíli veršování, pokračujeme v povídání, ale teď POZOR, bude to HOROR!... protože:

Růženka vyrostla, byla krásná, byla milá, byla chytrá, zkrátka fajn, na zahrádce něco ryla, říkali jí... no, říkali jí: „Růženko, dávej si pozor na ostré věci, mohla by ses píchnout přeci!“ Ale Růženka nedbala rad, poskakovala, poskakovala, až přihopsala ke schůdkům do věže. Krok za krokem se přibližuje k dvířkům, opatrně otevře...vrzzz...a...PÍCH!!! Píchna se o verpánek, který tam zapomněla nějaká přadlenka. Upadla, usnula a s ní spí celý zámek!

Usnuli všichni kuchaři, všichni královští zubaři, sloužící, vojáci, bludičky, bubáci, na dvoře slepice, ve chlívku prasnice, pan král, který na dudy hrál, i královna, která... zrovna pila čaj.

Rovných sto let uteklo jako voda. Jednoho dne princ z Tramtárie u studánky vodu pije. Vstane a vidí samé růže, kolem nich tančí krásné víly. Přijde k nim blíž a uslyší ten smutný příběh o Růžence.

NASTANE AKCE: Tasí meč, pustí se v seč, vyseká trní a růže, a už vysvobozovat může. Prohledá zámek i okolí, nakonec vyběhne do věže a vidí: vidí tam krásnou dívku, jak sní stoletý sen, políbí ji na čelo a spolu vyjdou ven.

Co myslíte, že bylo dál? No, přece svatba, velký bál! Jedli, pili, hodovali, nám tam taky něco dali. Měli však papírovou zem a my se propadly až sem...:

Karin Nagyová, teta Alenka (Pastrňáková) a Vaše Babetka

SPORT

Pozvánka na Vánoční turnaj ve stolním tenisu

I když si to zatím nechceme připouštět, konec roku se nezadržitelně blíží a s ním také náš tradiční Vánoční turnaj ve stolním tenisu pro sportovce s mentálním postižením. Ten letošní bude již devátý v pořadí a uskuteční se v sobotu 5. prosince od 8.00 hodin v tělocvičně Domova Barevný svět. Turnaj se opět koná s finanční podporou statutárního města Ostravy a jako v předcházejících letech, opět očekáváme

i zahraniční účastníky z naší partnerské organizace v polském Pogórze.

Už dnes ale srdečně zveme nejen všechny naše sportovce, kteří v tomto turnaji chtějí změřit své síly s ostatními, ale také další klienty a zaměstnance, aby přišli povzbudit naše borce v jejich úsilí.



Ilustrační snímek z loňského ročníku Vánočního turnaje ve stolním tenisu ve Čtyřlístku...

Turnaj v ruských kuželkách na Liščině

Uplynul rok a opět nastal čas, kdy se v Domově na Liščině sešli nejlepší borci z našeho Čtyřlístku, kteří ovládají hru v ruské kuželky. Letošního ročníku, který se uskutečnil 23. září, se zúčastnili klienti z Domova na Liščině a z Domova Barevný svět.

Soutěžilo se a samozřejmě také fandilo. A protože letošní soutěž v ruských kuželkách byla velice vyrovnaná, o vítězi rozhodovaly až poslední hody a poslední padlé kuželky. Během celého turnaje příjemně hrálo sluníčko, což také přidávalo na zdravé bojovné náladě.

Konečným vítězem celého turnaje se stal pan Jaroslav Tomašovský z Domova na



Liščině. A jaký máme vzkaz pro všechny ostatní, kteří se ještě naší soutěže v ruských kuželkách nezúčastnili? Příští rok v září budeme soutěžit znovu, a Ti, kteří chtějí zvítězit, mohou kdykoliv přijít k nám do Domova na Liščině trénovat kuželky. Tak co, zkusíte to také? Všichni jste srdečně zváni!

Klienti a zaměstnanci Domova na Liščině

Vítáme mezi námi!

Ve třetím čtvrtletí letošního roku jsme mezi sebou přivítali řadu nových zaměstnanců nejrůznějších profesí. V Domově Beruška, v Domově Barevný svět a v Centru pracovní výchovy jsou to vychovatelky – paní **Jana Pethsová** (DB), **Mgr. Simona Franzová** (DBS), **Martina Skýbová** (DBS) a **Mgr. Petra Černá** (CPV), dále sociální pracovnice paní **Iveta Kaňáková, DiS.** (DBS) a pracovnice sociální péče paní **Eliška Hušková, Šárka Jasková, Iveta Kučerová** (DBS) a **Eva Neuwirthová** (DL), všeobecná sestra **Dagmar Nespěšná** (DBS) a zdravotnická asistentka paní **Michaela Pánková** (DBS), v čele naší autodopravy stanul jako nový vedoucí pan **Vratislav Prokop**, provozně technický útvar přivítal ve svých řadách jako nového údržbáře pana **Bohumíra Křištofa**. Do kuchyně ve Stacionáři Třebovice nastoupila jako nová kuchařka paní **Jana Kubicová** a nejen klienti jistě přivítají skutečnost, že svou novou pomocnou kuchařku má nyní také naše Ozdravné centrum ve Frýdlantě nad Ostravicí, kam nově nastoupila paní **Ludmila Píchová**.

Z rodičovské dovolené se mezi nás opět vrátily paní **Mgr. Nikola Lysová**, sociální pracovnice (sociálně-právní oddělení), paní vychovatelka **Martina Vrublová** (DBS), jako vedoucí sestra paní Bc. **Petra Trojková** a ergoterapeutka, paní **Jana Dušková, DiS.** (Rehabilitace).

Všem novým i staronovým kolegyním a kolegům přejeme hodně pracovních úspěchů, radosti a spokojenosti při plnění každodenních povinností!

Redakce

Pro mlsné jazýčky



BRYNZOVÁ POMAZÁNKA

Příprava: 300 g brynzy, 200 g másla, 1/2 papriky červené, 1/2 papriky zelené, 1 menší cibule.

Postup: Brynzu s máslem vyšleháme ručním šlehačem, přidáme jemně nasekanou cibulku, obě papriky a zamícháme. Nesolíme, brynza je dostatečně slaná.

DODÍKOVÁ BEZLEPKOVÁ CITRONOVÁ BABETA

Příprava:

250 g mouky Jizerka, 170 g mletého cukru, 1 dcl vody, 1 dcl oleje, 4 vejce, 1 vanilkový cukr, 1 prášek do pečiva (Dr. Oetker), 2 citrony - kůra a šťáva, forma dle libosti.

Postup:

Žloutky s cukrem vyšleháme, přidáme vodu, olej, vanilkový cukr, šťávu z citronu a kůru, a nakonec mouku s práškem do pečiva. Poté zamícháme opatrně snít, vlijeme do formy a pečeme asi 20 min. při teplotě 180°C. Formy o velikosti 20 x 25 cm, jsem z této dávky napekla hned dvě. Poznámka: Lze upéct i s polohrubou moukou, stejné váhy jako je mouka Jizerka.

Dobrou chuť přeje Anna Lištanová s kolektivem

~~~~~  
**ZRCADLO** – čtvrtletník pro interní potřeby Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením Ostrava.  
**Vydavatel:** Čtyřlístek – centrum pro osoby se zdravotním postižením Ostrava, příspěvková organizace. **Adresa redakce:** Hladnovská 751/119, 712 00 Ostrava – Muglinov. Tel.: 596 223 201, 596 223 205, e-mail: [uspostrava@uspostrava.cz](mailto:uspostrava@uspostrava.cz), [usprywikova@uspostrava.cz](mailto:usprywikova@uspostrava.cz). Číslo 3, ročník II. Náklad: 20 kusů. Neprodejné.  
**Zodpovědný redaktor:** Mgr. Bohdana Rywíková. **Redakční rada:** PhDr. Svatopluk Aniol, Ing. Svatopluk Lipina, Ing. Miroslava Lindovská, Miluše Bystroňová, Michaela Šarmanová, DiS. Příští číslo vyjde v prosinci 2009.